

Η διάσωση του Ιερεμία

Εδάφια κλειδιά: «Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοπα, λέγων, Λάβε εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην εκ του λάκκου, πριν αποθάνη.»
— *Ιερεμίας 38:10*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιερεμίας 38:1-28

Από όλους τους υπηρέτες του Θεού σε όλη την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας, ο προφήτης Ιερεμίας ξεχωρίζει μοναδικά ανάμεσά τους. Σκεφτείτε την αξιοσημείωτη φύση της κλήσης του να γίνει προφήτης ενώ ήταν ακόμα πολύ νέος. Ο Ιερεμίας έγραψε για αυτό το γεγονός, λέγοντας: «4 Και λόγος Κυρίου έγινε προς

εμέ λέγων, 5 Πριν σε μορφώσω εν τη κοιλία, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθης εκ της μήτρας, σε ηγίασα· προφήτην εις τα έθνη σε κατέστησα. 6 Και εγώ είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, δεν εξεύρω να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. 7 Ο δε Κύριος είπε προς εμέ, Μη λέγε, είμαι παιδίον· διότι θέλεις υπάγει προς πάντας, προς τους οποίους θέλω σε εξαποστείλει· και πάντα όσα σε προστάξω, θέλεις ειπεί. 8 Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος.» —Ιερ. 1:4-8

Μπορούμε εύκολα να φανταστούμε την επίδραση που άλλαξε τη ζωή στον νεαρό Ιερεμία. Άλλωστε, του μίλησε ο Θεός απευθείας! Επιπλέον, του αποκαλύφθηκε

ότι ήταν γνωστός στον Θεό πριν σχηματιστεί στη μήτρα. Ακόμα περισσότερο, πιθανότατα να εξέπληξε τον Ιερεμία το γεγονός ότι είχε αγιαστεί από τον Θεό πριν γεννηθεί και είχε προοριστεί να είναι προφήτης εις πάντα τα έθνη. Ίσως ο Ιερεμίας να έμεινε άναυδος με αυτό το μήνυμα. Μπορεί κάλλιστα να αναρωτήθηκε πώς θα μπορούσε, ή ακόμα και αν θα μπορούσε, να εκπληρωθεί το θέλημα του Θεού. Κάθε αμφιβολία φαίνεται να διαλύθηκε όταν ο Θεός τον ενδυνάμωσε. Διαβάζουμε: «Τότε ο Κύριος άπλωσε το χέρι του και άγγιξε το στόμα μου, και ο Κύριος μου είπε: «9 Και εξέτεινε Κύριος την χείρα αυτού και ήγγισε το στόμα μου· και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, έθεσα τους λόγους μου εν τω στόματί σου. 10 Ιδέ, σε κατέστησα σήμερον επί τα έθνη και επί τας βασιλείας, διά να εκριζώνης και να κατασκάπτης και να καταστρέφης και να κατεδαφίζης, να ανοικοδομής και να καταφυτεύης.» (εδ. 9,10) Ενδυναμωμένος από αυτές τις εξαιρετικές υποσχέσεις, ο Ιερεμίας ξεκίνησε τη διακονία του διακηρύττοντας άφοβα και πιστά τον λόγο του Θεού στον Ισραήλ, στον Ιούδα και στα έθνη.

Στις ημέρες του Σεδεκία, του τελευταίου βασιλιά του Ιούδα, οι προφητείες του Ιερεμία απορρίφθηκαν από την ηγεσία του Ιούδα. Ο προφήτης είπε με τόλμη στον Σεδεκία και τους κυβερνήτες του να αποδεχτούν το γεγονός ότι ο Θεός επρόκειτο να φέρει το τέλος της βασιλείας τους. Η Ιερουσαλήμ θα καταστρεφόταν. Η μόνη τους ευκαιρία για επιβίωση ήταν να αποδεχτούν ότι η εισβολή και η κατάκτηση της Ιερουσαλήμ από τη Βαβυλώνα ήταν η τιμωρία του Θεού για την σκληροτράχηλη ανυπακοή τους. Αν συναινούσαν στο θέλημα του Θεού, η ζωή τους θα γλίτωνε. Αντ' αυτού, οι κυβερνήτες του Σεδεκία επέμειναν να φυλακιστεί ο Ιερεμίας σε μια εγκαταλελειμμένη στέρνα. Είπαν ότι ο Ιερεμίας αποδυνάμωνε τη θέληση του λαού—μια πράξη

προδοσίας. Η στέρνα στην οποία κατέβασαν τον Ιερεμία ήταν γεμάτη με λασπώδη πηλό. (Ιερ. 38:1-6) Μπορούμε να φανταστούμε την εσωτερική αγωνία πίστης που βίωσε εκεί. Έπρεπε να πεθάνει εκεί; Τον εγκατέλειψε ο Θεός;

Ίσως ο Ιερεμίας να συλλογίστηκε τον Ψαλμό 40. «Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριον, και έκλινε προς εμέ και ήκουσε της κραυγής μου· και με ανεβίβασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου, εστερέωσε τα βήματά μου.» — Ψαλμός 40:1,2

Πιστεύουμε ότι ο Θεός συνεχίζει να ελευθερώνει τον λαό Του από καταστάσεις «λασπώδους πηλού». Το παράδειγμα πιστότητας και εμπιστοσύνης του Ιερεμία συνεχίζει να εμπνέει τον λαό του Κυρίου. «Ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι. Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή.»—Ψαλμός 46:1,2 ■

Image© T Studio-stock.adobe.com